

Gloria

Piteå församlings tidning Nr 4. 2017

tema
**GLORIA
GENOM
TIDERNA**

Kjell-Anders

Blickar tillbaka

Jenny Bryggman

Nystart i livet

Härbärgat

Hur går det?

Hur har det gått för
Emma och lille Alwin?

Svenska kyrkan
PITEÅ FÖRSAMLING

Innehåll

Gloria genom tiderna.....	sid 4
Jenny Bryggman.....	sid 5
Kjell-Anders Johansson.....	sid 6
Malin och Anna Maria Grönlund.....	sid 9
Alwin är mammas pojke.....	sid 10
Nu har vi startat ett nytt liv.....	sid 14
Ord på vägen	sid 18
Gloria frågar.....	sid 19

S:t Mary i kyrkstaden

S:t Mary är en modell för att skapa ett meningsfullt arbetsliv för alla. Vad sägs om ett mysigt café mitt i Öjeby kyrkstad?

Läs mer på hemsidan:

www.svenskakyrkan.se/pitea

Följ oss!

Piteå församling på Facebook

www.facebook.com/piteaforsamling

Piteå församling på Instagram

[piteaforsamling](https://www.instagram.com/piteaforsamling)

Läsning för igenkänning

Man ville läsa om människor. Så löd en av slutsatserna från referensgruppen inför starten av Gloria för sju år sedan. Och vad vore en tidning utan människor som delar och berättar sina historier? Inte mycket. Genom åren har vi träffat människor från olika sammanhang, med olika upplevelser och bakgrunder. Den gemensamma nämnaren är att de delat sina berättelser, många med hopp om att deras historia ska hjälpa någon annan. Att dela upplevelser och erfarenheter ger identifikation. Vi märker att reportagen når fram, och ofta får vi höra från personer som medverkat att de blivit stannade på stan titt som tätt. Vi vill att Gloria ska erbjuda möjligheter till igenkänning samtidigt som vi vill bjuda på en trevlig läsning.

I det här numret, när vi summerar de tidigare sju utgivningsåren, lyfter vi vissa personer som vi funderat över. Vad hände sedan? Hur gick det för Emma Svensson som var nybliven, ung mamma? Hur har det gått för Alla Neme som kom till Piteå 2013 efter att ha flytt kriget i Syrien? Och hur tänker piteaprofilen Kjell-Anders Johansson kring framtiden nu när han trappar ned från Piteå Summer Games? Svaren finns i respektive reportage.

Vi har även tagit reda på vad floristen Jenny Bryggman gör idag. Hon var med i Gloria för tre år sedan, och sedan dess har hennes karriär tagit en ny riktning. Läs mer på sidan 5. I början av 2017 kom också Glorias HBTQ-nummer där vi bland annat fick lära känna det gifta paret Malin och Anna Maria Grönlund. På sidan 9 berättar de hur vardagen ser ut idag och hur det går med präststudierna.

Som sagt, det är människorna som med sina berättelser och erfarenheter gör tidningen. Vi säger tack för att vi får dela era berättelser. Vi vet att just berättelserna betyder mycket för andra som läser.

Trevlig läsning!

Magnus och Sara

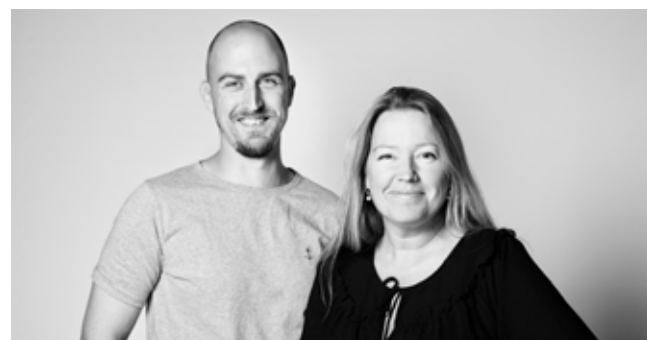

Foto: Maria Fäldt

Gloria

Gloria är Piteå församlings församlingstidning sedan 2010.

Utkommer fyra gånger/år.

Gloria delas ut som samhällsinformation till alla hushåll i Piteå församlings geografiska område.

Omslagsbild: Maria Fäldt

Ansvarig utgivare

Mats Björk, kyrkoherde

Redaktörer & formgivare

Sara Andersson, kommunikatör

Magnus Borg, kommunikatör

Tryck

Accidenstryckeriet

Piteå församling

Nygatan 23, 941 31, Piteå

Öppet vardagar: 08.00-16.00.

Växel: 0911-27 40 00.

Öppet Affärsgratan 17, Margretelund:

Tis och tors kl. 08.00-12.00.

pitea.forsamling@svenskakyrkan.se

Öppna kyrkor: svenskakyrkan.se/pitea

Gloria *genom tiderna*

Kyrkobladet, Nära, Adam & Eva, Längtan.
Förslagen var många när den nya församlingstidning skulle namnges. Det blev Gloria.

Det hade tidigare funnits församlingsblad i olika former både i Piteå stadsförsamling och Piteå landsförsamling. Då sammanslagningen av de två församlingarna pågick under hösten 2009 kom dåvarande kyrkoråd i Piteå landsförsamling med förslag om att ge ut en tidning. Syftet var en presentation av den nya församlingen och sammanslagningen. Förslaget mottogs och arbetet med att ta fram ett underlag för beslut startades. Det var mycket att tänka på inför en sån satsning: syfte, budskap, målgrupp, kostnad, är det en god idé, vilket läsvärde skulle en tidning om sammanslagningen ha, vad vill församlingsbor läsa om och hur har andra församlingar gjort?

För att få hjälp att tänka kring dessa frågor kontaktades några referenspersoner som kunde ge sin syn på saken. Några som var med och gav respons var Lars Dahlbäck, präst, Gudrun Berglund, diakon, Charlotta Wallsten, VD Wallstens Piteå och centrumledare för Gallerian, Gunnar Forslund, Tango marknadsföring, design & inredning och Jan Wimander, som då arbetade på Piteå dansar och ler.

Responsen ledde fram till en plan. Det fanns en tydlig önskan om något mer återkommande från församlingen istället för en engångspublikation. En församlingstidning som delades ut regelbundet gratis till alla hushåll i församlingen. Innehållet skulle omfatta intressanta ämnen, viss fördjupning, man ville läsa om människor, lokala "kändisar" och helt "vanliga" pitebor i personliga porträtt, berättelser ur livet. Kalendarium och korsord lyftes också. Det skulle vara en tilltalande tidning med modern layout och bildspråk. Anställda röstade fram ett namn, ett underlag presenterades för beslut och grunden för Gloria var lagd.

Från år 2010 har Gloria delats ut fyra gånger per år till alla hushåll i Piteå församling. Tidningen har hunnit utkomma med 32 nummer, varje nummer med ett eget tema och innehåll. Layout och bildspråk har under åren förändrats och utvecklats, kalendariet har ersatts med blänkare och idag finns Gloria bläddringsbar på webben via tjänsten issue. Olika skribenter har satt sin prägel på några nummer, bland annat medieelever från Strömbäckaskolan som ett år fick producera mittuppslaget Gabriel.

Gloria har utvecklats under sju år men själva grundidén består och genom åren har många personliga porträtt presenterats där människor delat med sig av sina livsberättelser.

Text: Sara Andersson

FAKTA:

- Gloria delas ut till alla hushåll i Piteå församling, det är cirka 16 000 exemplar.
- Gloria skickas, på begäran, till enstaka hushåll utanför församlingens gränser.
- Gloria delas ut till utvalda företag, organisationer, vårdinstanser, äldreboenden i församlingen.
- Varje nummer får vi i genomsnitt in ca 130 korsordssvar.

Jenny Bryggman

Möt floristen som bytte karriär och idag gläds åt att se sina elever växa och blomma ut.

Jenny fick mycket respons efter reportaget om henne i Gloria.

– Många undrade om hönsen och framförallt tuppen som var med på bild, säger Jenny och berättar att tuppen fortfarande lever och mår bra.

När vi mötte Jenny 2014 drev hon sin butik, byggde ett timmerhus och hade många projekt på gång. Mycket har hänt på tre år för Jenny som hade drivit sin firma i cirka fem år och före det arbetat i familjeföretaget.

– Att driva ett familjeföretag är speciellt, hela familjen blir involverad, man får rycka ut när det behövs och att alla hjälps åt är en förutsättning för att det ska gå bra. Baksidan är att du aldrig är ledig och det finns ingen tid för återhämtning.

Till slut gjorde det hårda jobbet sig påmint. Det hade varit för mycket stress under för lång tid vilket resulterade i att det blev för mycket. Jenny var tvungen att stanna upp och tänka om, vilket inte var lätt. Tiden som följde fylldes av omprioriteringar samtidigt som hon kände sig väldigt besviken på sig själv som inte klarade av allt hon ville.

– Det var många frågor som dök upp i huvudet, det var ju tänkt att det alltid skulle vara så här, vad skulle jag göra nu?

Mitt i allt detta fick Jenny plötsligt ett jobberbjudande som vände upp och ned på allt. I hela Norrbotten finns bara en floristutbildning och en lärartjänst och nu skulle den läraren gå i pension. De ville ha Jenny. Hon fick provjobba i två, tre veckor för att känna efter och resten är, som man säger, historia. Karriären tog en vändning och hon avvecklade sitt företag, gick en pedagogisk utbildning och idag har hon arbetat som lärare på det Praktiska gymnasiet och Movant vuxenutbildning i Luleå i över två år.

– Jag får arbeta med mitt hantverk på ett annat sätt, jag lär ut, visar och formar utbildningen. Det är mer lustfyllt och jag möter ofta mina gamla kollegor då jag reser runt och ordnar praktikplatser till mina elever, berättar Jenny som trivs i sin nya roll.

Förutom att lära ut sitt hantverk handlar läraryrket mycket om att möta människor i olika situationer. Hon berättar att det ska ges omdömen, hållas utvecklingsamtal, sättas betyg och vara mentor för eleverna. Jenny tycker att det främst handlar om att skapa trygghet och att ge eleverna möjlighet att växa. Det är också väldigt utvecklande för henne själv.

– Jag ser det som en fördel att undervisa elever i åldrarna från sexton år och uppåt, en del i början av sin yrkeskarriär och andra som byter riktning senare i livet, precis som jag!

Jenny bor med sin familj i sitt barndomshem i Norrfjärden där hon trivs. Timmerhuset på gården som de arbetade på 2014 är färdigt och hennes föräldrar har flyttat in. Det är ett generationsboende som, enligt Jenny, har många fördelar.

– Det är tryggt, man kan hjälpas åt och nu när mamma gått i pension finns det ofta något nybakat när min dotter, som hunnit fylla 15 år, kommer hem från skolan.

Intresset för växter och trädgård delar familjen så idén till nya projekt tar aldrig slut. Tillsammans har de nu satt igång med ”projekt trädgårdsland”.

– Vissa nöjer sig med en pallkrage men vi kan ju inte göra nåt litet, så vårt trädgårdsland är ungefär 200 kvadratmeter, säger Jenny och skrattar.

Hon menar bestämt att det finns något helande i växter, ett välbefinnande som infinner sig när vi påtar i jorden, planterar ett frö och ser det växa. Och idag trivs hon och använder hela sitt hantverksskunnande. Hon sår frön och ser sina elever växa och blomma ut.

Text/foto: Sara Andersson

För fyra år sedan var Kjell-Anders Johansson med i Gloria
i ett reportage om Piteå som evenemangsstad.
Men vi vill lära känna Kjell-Anders lite mer.

Jag har jobbat otroligt mycket

För en tid sedan meddelade Kjell-Anders Johansson att han trappar ned från rollen som verksamhetschef för Piteå Summer Games. Men hur började allt? Och vad tänker han göra med sina lediga timmar? Möt Kjell-Anders Johansson i ett samtal om fotbollsturneringen som satte Piteå på kartan men också hur han på stressiga resor söker sig till en kyrka.

”Jag hoppas verkligen att denne man får en stjärna på gågatan. Det han har gjort för att sätta Piteå på kartan är omätbart”. Så lyder en läsarkommentar till en artikel på lokaltidningens hemsida. Självtalad Kjell-Anders att prata i vi-form framför jag-form. Det är inte han som ensam gjort fotbollsturneringen till vad den är idag, menar han. Han är medveten om att Piteå Summer Games vilar på arbetet av tusentals ideella krafter. – Det är cirka 2 000 föräldrar som gör 10 timmar per skalle. De är oerhört värdefulla. De är navet i det här, säger han.

Första turneringen genomfördes 1990 och till sommaren är det dags för den 29:e upplagan. Fotbollsturneringen började vid 1980-talets slut när några eldsjälar kläckte idén om att göra en internationell fotbollsturnering för att sammanföra många mindre turneringar. Att Kjell-Anders skulle bli fotbollsturneringens ansikte utåt var vid den här tiden inte något han själv skulle ha kunnat ana. Han jobbade då inom staten och var tulltjänsteman.

– När Sverige gick med i EU var man tvungen att ha varit anställd i 25 år för att få fortsätta sitt jobb inom staten, oavsett utbildning. Jag hade jobbat 19 år och blev för första gången i mitt liv varslad, berättar han.

Våren 1995 såg han en annons i Piteå-Tidningen om att Piteå Summer Games sökte en ny verksamhetschef. Han kände förstås till fotbollsturneringen sedan tidigare eftersom han var fotbollsledare. Kjell-Anders sökte

och fick tjänsten. Lite förenklat skulle man kunna säga att resten är historia, men då missar man ett stycke lokal och internationell fotbollshistoria. Redan första åren deltog cirka 170 lag i fotbollsturneringen. Deltagarsiffran ökade succesivt de första åren till 300 lag. Att det fanns ett uppdämt behov av en internationell fotbollsturnering för unga i norra Sverige var uppenbart.

– En internationell och bra turnering i norra Sverige innebar mindre kostnad för lagen än att åka till södra Sverige, och då tänker jag främst på lag från Nordsverige, Nordfinland och Nordnorge.

För att stå ut från mängden gällde det att under 1990-talets mitt hitta det unika med Piteå.

– Alla fotbollsturneringar i världen är i stort sett likadana. Det går ut på att spela fotboll. Sedan finns det turneringar som har något utöver det. I vårt fall blev vi den internationella midnattssolsturneringen. När begreppet myntades blev vi attraktiva bland de internationella lagen.

– Nu är cirka 800 lag med varje år. Vi har hittat den rätta mängden för att kunna genomföra det här på ett så bra sätt som möjligt. Nu ser vi att det i det stora hela fungerar när 35 000 personer kommer till stan.

Inom en månad fyller Kjell-Anders 63 år och planer finns på att börja trappa ned. Från första april 2018 avsäger han sig cupansvaret. Han kommer att jobba halvtid från hösten med införsäljning och marknadsfö

ring gentemot de utländska lagen samt sponsorarbete.
– Turneringen ska inte förknippas enbart med en person. Många jobbar tills de är 65 år och sedan går de hem. Jag vill vara med och överlämna och vårda det vi har byggt upp. Jag kommer att vara kvar, men färre timmar.

Timmarna han vinner kommer han att tillbringa med familjen.

Har du fått försaka familjen mycket genom åren?

– Ja, det har jag gjort. Men jag har inte känt att det varit en belastning. Jag har jobbat otroligt mycket. Jag har inte jobbat 100 procent, utan kanske 150 procent.
– Men försaka kan betyda att man har dålig kontakt med sina barn, så är det inte för oss. Istället har tiden med barnen varit just kvalitetstid.

För Kjell-Anders är mötet mellan barn från olika länder eller från olika orter i Sverige det viktigaste med fotbollsturneringen.

– Skapar man vänner under turneringen är det inte ovanligt att man har kvar dem för livet, om man vårdar relationerna. Det är det roliga med turneringen – att vi skapar tillfällen och får vara en mångkulturell mötesplats.

Även om turneringen förenar barn från olika håll i världen känner förstås många barn press att prestera. En press som kan komma från föräldrar eller ledare. Att klimatet kan vara hårt inom idrott är Kjell-Anders medveten om, och därför har han jobbat hårt för att skapa en atmosfär som ska vara schyst för alla deltagare. Piteå Summer Games är den enda internationella turneringen i Sverige som via Riksidrottsförbundet är licensierad som en Fair play-turnering. Kjell-Anders pratar som sagt sällan i jag-form, men han lyfter gärna fram det gröna kortet som han kämpat för. Inom fotbollen finns ett gult kort för varning och ett rött kort för utvisning.

Kjell-Anders befann sig på resa genom Helsingborg för några år sedan när en dödsmisshandel ägde rum i samband med en fotbollsmatch i allsvenskan. Händelsen fick honom att tänka på attityder och kulturer i fotbollsvärlden. Han kände att svensk idrott var på väg åt fel håll. Det var då han kom på det gröna kortet. Grönt som i något positivt.

– Givetvis tog hårda skrivelser vid efter dödsmisshandeln i Helsingborg, och det är rätt att granska. Men jag ville försöka vända det till något positivt, för framtiden. Hur ska vi göra det?

Det gröna kortet med en smiley-gubbe ska domaren visa upp när en spelare gör något bra. Kjell-Anders drev frågan och fick igenom det regelmässigt. Idag finns det gröna kortet spritt över hela världen. Även professionella seniorspelare i B-serien i Italien använder sig av kortet.

– Det delas också ut till coacher och medföljande föräldragrupper om de gör något bra. Det här leder till en annan stämning på matcher.

Svenska kyrkan finns med i Piteå Summer Games som en frizon mitt på Nolia-området. På senare år har kyr-

kan medverkat i Mixed zone, en mötesplats för barn, föräldrar och ledare med drama, pyssel och vattenbar.

– Svenska kyrkan finns på plats som en oas, en plats för lugn och ro. Redan första året hade kyrkan gjort ett rum på plats i turneringen där man kunde sitta i avskildhet. Jag trodde att ingen skulle hitta dit, men det var fullsatt flera gånger. Ungdomar och äldre satte sig för tio minuters avkoppling. Där har kyrkan funnit sin roll, tror jag.

Det är lätt att tro att en verksamhetschef för en fotbollsturnering intresserar sig mest för fotboll eller annan idrott. Och visst, Kjell-Anders följer gärna matcher eller tävlingar av olika slag. Han säger själv att om det är något han nördar in sig på så är det kyrkor. Han har nyligen varit i Chile och innan resan kollade han upp vilka kyrkor som finns i Santiago, Chiles huvudstad.

– När man är på stressiga resor är det skönt att kunna gå in i en kyrka och sätta sig i tystnad en stund. För några år sedan var jag på resa och stannade till i Venedig. Bara den dagen blev det besök i fyra-fem olika kyrkor. Jag orkar inte med stressen i storstäder utan går hellre in i en kyrka och tänder ett ljus.

Text: Magnus Borg

Foto: Maria Fäldt

Kjell-Anders om:

En ledig dag:

– Om det är sommarhalvår är jag ofta i trädgården. Jag gillar faktiskt att plocka ogräs! Jag och min fru är oerhört trädgårdsintresserade. Bara att sitta i blomprakten är mysigt, jag kräver inget mer. Jag tillbringar också mycket tid med mina barn och barnbarn. I övrigt blir det mycket jakt och fiske.

Resor:

– Resor är roligt. Det är minnena vi lever på. Vi reser mycket med familjen.

Att en dag lämna Piteå Summer Games:

– Om turneringen rasar när jag lämnar är något fel. Då är det för personfixerat. Det finns många ledare som pratar utifrån jag-form, men det känns viktigare att i den ideella världen prata om vi. I den ideella världen är vi större än jag.

Malin och Anna Maria Grönlund

I början av 2017 lyftes HBTQ-frågan i Gloria. Malin och Anna Maria Grönlund berättade om föräldrarollen som samkönat par, men också hur de båda känt sig kallade att bli präst. Vad har hänt under året? Och hur går tankarna kring präststudierna?

”Kärlek kan se ut på olika sätt”. Så var rubriken till reportaget om det gifta paret Malin och Anna Maria Grönlund, ett reportage som publicerades i Glorias HBTQ-nummer i början av 2017. Samtalet handlade om vilka förutfattade meningar de mött som samkönat par och vilka förhoppningar de har inför framtiden. Det var full fart på deras dotter under intervjun. Så även idag när vi hörs på telefon. Malin letar en leksak under vardagsrumssoffan när vi får tag i varandra på telefon. Malin och Anna Marias dotter är idag 1 år och 9 månader. De har nyligen skolat in henne på förskola och allt verkar gå bra.

– Det tar ju en stund att komma in i allting, både som förälder och barn, säger Malin.

Malin har fortsatt sitt jobb med barn och unga i Luleå domkyrkoförsamling, ett jobb hon trivs bra med. Samtidigt börjar hon känna sig redo för att återuppta präststudierna. I reportaget som publicerades i början av året nämndes att både Malin och Anna Maria har uppehåll i präststudierna. Malins planer om att återuppta studierna känns idag mer konkreta för henne.

– Nu börjar jag känna att jag har landat. För några år sedan hade jag ett samtal med biskopen om var jag mest skulle komma till min rätt i kyrkan, och nu känns det som om planerna har blivit mer verkliga. Men livet kan förstås ta andra plötsliga vändningar, säger Malin som tänker att hon ska fortsätta studierna på distans.

Anna Maria går i liknande tankar om att återuppta präststudierna.

– Har man ett kall tror jag att man kan vara borta en viss tid, men inte hur länge som helst, säger hon.

För Anna Maria känns det precis som för Malin att livet i övrigt ska erbjuda en plats för studierna.

– Det handlar ju om det där livspusslet, det som man aldrig bygger helt färdigt, säger Anna Maria.

Hon har fortsatt sitt jobb som fritidspedagog på en skola, men hon medger att kallet gör att en dimension i livet saknas. Hon har en längtan efter att dela tro och liv med människor.

– Jag vill jobba med barn och unga i kyrkan. Idag kan jag inte berätta om min tro på det sätt som jag skulle vilja. Jag har en längtan efter att dela med mig av Gud och av evangeliet.

Malin och Anna Maria deltar i ett nystartat nätverk för regnbågsfamiljer i Diakonins hus i Luleå. Nätverket sker i samverkan mellan RFSL (Riksförbundet för homosexuella, bisexuella, transpersoners och queeras rättigheter) och Svenska kyrkan. Intentionen är att förena regnbågsfamiljer i ett sammanhang och skapa ett nätverk där deltagarna kan träffas regelbundet, i alla fall ett par gånger per termin.

– Tanken är att skapa en trygg plats där våra barn inte är ensamma, och inte vi heller, säger Malin.

Text: Magnus Borg

Alwin

är mammas pojke

Att få barn när man är ung kan vara väldigt ensamt och ett tag trodde Emma att hon skulle gå sönder. Emma var nybliven mamma och befann sig i en bebisbubbla när hon var med i Gloria våren 2016. Hon strålade av lycka, sådär som bara en nybliven förälder kan göra. Idag har Emma hunnit fylla 20 år och Alwin, som fyller två år i januari, har börjat på förskolan.

Våren 2016 var Emma Svensson 18 år, en stolt ung mamma som varmt berättade om hur hennes liv förändrats efter att lille Alwin fötts. Hon berättade att hon bara hade kvar en termin på industriprogrammet och att hon skulle studera färdigt så fort Alwin började på förskola.

Idag är hon tillbaka på Strömbäckaskolan och hennes förhoppning är att hon ska bli klar till jul.

– Jag går mitt femte år på Strömbäckaskolan, och i en helt egen klass, säger Emma och skrattar.

När Emma upptäckte att hon var gravid var det just utbildningen hon oroade sig mest över, skulle hon nu bli tvungen att avsluta sin utbildning? Men tack vare ett otroligt stöd från lärarna på Strömbäckaskolan har det fungerat. Lärarna var förstående när graviditeten blev jobbig med illamående och foglossning. De var välkomnande när hon och Alwin hälsade på under mammaledigheten.

– Det har gjort att det varit lätt att komma tillbaka. När jag har haft med mig Alwin har lärarna turats om att bära honom och speciellt min mentor Anders Jons-

son. Han har nästan blivit som en extra farfar till Alwin, säger Emma och ler.

Emma har också mycket stöd och hjälp av sin mamma och mormor som hela tiden funnits nära. De bor, likt ett modernt generationsboende, i samma hus men i tre olika lägenheter.

– Det blev väldigt jobbigt ett tag och då var det tryggt och skönt att ha dem nära. Alwins pappa finns inte med i våra liv och det har varit tufft, berättar Emma som vill lyfta fram alla ensamstående mammor som enligt henne är hjältar.

– Ett tag höll jag på att gå sönder trots att Alwin är så lätt att ha att göra med. Men han hade problem med sömnen. Det var först när han var ett och ett halvt år som han sov en hel natt och det var så skönt. Jag fick säga till mig själv att det ska gå, det är bara att hårdra ut.

Att få barn när man är ung kan vara väldigt ensamt då kompisarna fortsätter med sina liv och vardagen rullar på. Emma träffade Fanny, en tjej som hon känt i många år men bara som bekant.

Första tiden på förskolan var jobbig då Alwin var väldigt sjuk med förkylningsastma. Emma upplevde att han hade feber hela tiden, men menar att det är väl precis så det brukar vara när barn börjar på förskolan.

Fanny har också en son, Lowe, som är sju månader yngre än Alwin. Som unga mammor fann de varandra och idag är Fanny en av Emmas närmaste vänner.

– Alwin och Lowe har nästan en syskonrelation eftersom de är så mycket med varandra. Det är så tur att vi har varandra, jag och Fanny, någon som förstår hur det är att vara ung småbarnsmamma.

När Emma, efter mammaledigheten, kom tillbaka till Strömbäckaskolan träffade hon Albin som gick i samma klass som henne och en kärlek växte fram.

– Det gick fort men allt kändes rätt och han har verkligen tagit till sig Alwin och blivit en del av vår familj. Idag drömmer hon om en större lägenhet till henne, Albin, hunden Akilles och lille Alwin. De har varit på lägenhetsvisningar och förhoppningen är att de snart kan flytta.

Emma är en positiv och glad tjej som strålar av stolthet när hon talar om sin son. Men hon har också perioder när hon saknar möjligheten att göra vad hon vill, när hon vill.

– Det går upp och ned. Jag kan sakna att någon ringer klockan elva en kväll för att höra om jag ska med och äta på MAX. Men det håller bara i sig i korta stunder, jag skulle aldrig byta ut Alwin mot någonting. Han är det bästa.

Det kan ibland kännas orättvist när människor i omgivningen ifrågasätter henne som mamma.

– När jag går ut och träffar kompisar kan folk komma fram och undra vart jag har Alwin. Uppenbarligen är han ju inte där. Som att han skulle vara med? Som att det inte är okej att gå ut när man är mamma? Ska inte jag få ha kul? Men jag har ett behov att ibland bara få vara jag, Emma. Men om jag var tvungen att välja finns det ingen tvekan, självklart är jag helst med Alwin.

Att vara mamma är, enligt Emma, det absolut bästa som finns och hon upplever att hon får så mycket tillbaka.

– Det är ett tufft jobb men det är det värt, jag skulle

göra vad som helst för Alwin. Det är så roligt när han blivit lite större och börjat prata, han visar bestämt vad han vill. Vi kan göra mer saker tillsammans, mysa, se en film tillsammans och allt är lättare. Och man blir aldrig rastlös, det är fullt upp hela tiden.

– Alwin är väldigt intresserad av bilar och motorer, populärast är polis- och brandbilar. Han är fascinerad av tekniken. Om han ser en lampa så är det skruven på lampan som intresserar honom, säger Emma och skratrar.

Till jul hoppas Emma att hon är färdigutbildad svetsare, en svår bransch när man har familj eftersom det ofta kräver jobb på annan ort. Men hennes förhoppning är att få ett jobb i Piteå, kanske på en verkstad. Arbetsfrågan stressar henne lite, men som den positiva person hon är menar hon att det kommer att lösa sig.

– Det gör det alltid till slut, säger hon bestämt.

För Alwin drömmer hon, likt alla föräldrar, att han ska ha det bra och få många kompisar.

– Idag är han mammas pojke och det vill jag att han ska fortsätta vara.

Emma drömmer om ett syskon till Alwin, en liten flicka som ska heta Milla.

– Men det är flera år bort. Nästa gång ska det vara planerat. Och först ska jag skaffa en liten valp.

På frågan om vad Emma skulle vilja säga till andra unga mammor så vill hon, som hon säger använda en klyscha: Att det blir bättre! Man kan känna sig ensam, det kan vara jobbigt men det är faktiskt bara att hårdra ut för det blir, menar Emma, alltid bättre.

Två år har gått och Emma är stoltare och lyckligare. Hon mår bra i sig själv. Hon har haft en tuff period som hon nu lämnat och gått vidare.

– Det känns som att livet börjar nu och det är en skön känsla!

Text: Sara Andersson
Foto: Maria Fäldt

JAG ÄR ETT LIV

**Min röst ska höras.
Min önskan är enkel.**

Alla barn har rätt till ett liv utan hot,
våld och övergrepp. Tillsammans ger
vi kraft till en bättre framtid.

**GE EN GÅVA
& FÖRÄNDRA
LIV!**

**SMS:a LIV till 72 905 och ge 100 kr
Swisha valfritt belopp till 9001223**

PG 90 01 22-3 | BG 900-1223

svenskakyrkan.se/julkampanjen

Svenska kyrkan
INTERNATIONELLT ARBETE

medlem av
actalliance

**Nu har vi
startat
*ett nytt liv***

Hösten 2015 dominerades mediernas rapportering av flyktingströmmen. Människor som lämnade sina hemländer och kom till Europa. Många av dem till Sverige. De flydde från krig och en högst osäker tillvaro. Glorias höstnummer 2015 hade temat "Flykting". En av personerna vi fick träffa var Alla Neme. Idag bor Alla i Älvsbyn och studerar på Komvux.

Tyngden av att blicka tillbaka. Minnesbilder som är för svåra att formulera. Alla Neme berättade hösten 2015 i Gloria om den resa som många flyktingar gjorde samma höst. Enda skillnaden var att Alla gjorde resan två år tidigare. Tillsammans med sin familj flydde hon från kriget i Syrien. I första reportaget var flykten svår att återge för Alla. Så även vid intervjun idag. Familjen åkte bil till Turkiet och sedan gjorde de samma resa som tusentals flyktingar gjorde: de satte sig i en fullsatt båt och tog sikte mot Grekland.

Alla skakar på huvudet, sätter händerna över ögonen medan tårar rinner längs kinderna. Här stannar berättelsen om flykten från Syrien tillfälligt. Istället känns det viktigare att prata om nuet och framtiden. I vinter ser hon fram emot att lära sig åka skidor och hemma i huset har julpyntet börjat ta plats.

Alla bor med sin man och två av sina tre barn i Nyfors i Älvsbyn. Äldsta dottern har flyttat ut och bor i Lillpite med sin man. Familjen flyttade från Piteå till Älvsbyn för fyra månader sedan. Huset i Nyfors hyr de, men nyligen har de köpt ett hus i centrala Älvsbyn. Inflyttning blir det 1 februari. Familjen har många vänner kvar i Piteå, men känner att de har hittat ett sammanhang i Älvsbyn. Alla säger lite skämtsamt att hon vill be alla svenskar om ursäkt för sin svenska. Nu studerar hon även engelska på Komvux.

– Det tar tid för mig att uttrycka mig på svenska. Språket blir bättre när jag får tid på mig och känner mig trygg.

I reportaget som publicerades hösten 2015 berättade Alla att hon drömmer om att bli forskollärare. En dröm som fortfarande finns kvar.

– Mitt mål är att studera vidare på universitet. Jag tappar självförtroende ibland, men min man motiverar mig och påminner mig om mina drömmar, säger Alla.

– I familjen försöker vi stötta varandra hela tiden.

I sin telefon har Alla flera bilder på olika projekt hon jobbat med. Bilderna visar vackra blomsterdekorationer. Det är bland annat kreativiteten hon vill förmedla vidare till barn.

– Jag tycker också om att vara kreativ med barn genom att berätta berättelser eller sagor. Det är viktigt att se och uppleva saker tillsammans med barn.

Alla är född och uppvuxen i Kazakstan medan hennes man kommer från Syrien. De träffades på ett universitet i Kazakstan när Allas man läste till arkitekt. När Alla

FAKTA: ALLA NEME

- Bor med sin man, som jobbar som byggnadsinspektör, och två barn i Älvsbyn.
- Studerar engelska på Komvux.
- Läste svenska via SFI i Piteå och deltog i SFI-träffarna i Kyrkcenter på måndagar.

var 33 år flyttade de till Syrien för att bygga en gemensam framtid. De drev ett företag där de exporterade äpplen till olika städer och länder. Men sedan kom kriget och allt förändrades.

En minnesbild som hon spontant berättar och orkar dela med sig av handlar om den sista tiden i Syrien. När kriget tog över städerna i Syrien valde Alla och hennes familj att bosätta sig i bergstrakterna. Där levde de omgivna av militär och att röra sig i vardagen innebar en stor risk. – Vi levde som i ett fängelse. Nu har vi startat ett nytt liv i ett nytt land. Här kan vi jobba och studera och framtiden känns säker på ett annat sätt.

Text: Magnus Borg

Foto: Maria Fäldt

Hallå, Gunnar Forslund!

I uppstarten av Gloria var Gunnar Forslund ett stort stöd som Senior adviser, erfaren rådgivare. Vad tycker han om Glorias utveckling under de år som gått?

Gunnar har mer än 25 års erfarenhet av reklam, marknadsföring, projektledning, mediebearbetning och varumärkesstrategi då främst som egen företagare. Han driver idag Tango design & inredning tillsammans med Ingrid Forslund. I uppstarten av Gloria och under de första utgivningsåren fanns Gunnar med som ett stöd. Han kunde med sin långa erfarenhet se fördelar, nackdelar, fallgropar och styrkor.

Vad tyckte du om att arbeta med uppstarten av Gloria?

– Jag tyckte såklart att det var jättekul att få vara med då en ny produkt ska lanseras. Jag tyckte om konceptet redan från början, att nå ut bredare med kyrkans verksamhet i ett mer "magasinformat".

Hur tycker du att Gloria utvecklats under åren, känns den igen?

– Ja, det tycker jag. Den känns professionell och håller stilen väl. Och korsordet är fortfarande kvar!

Finns det något nummer eller reportage som du särskilt minns?

– Ja, flera. Kanske speciellt i början, då jag själv var involverad. Bröllopsnumret exempelvis (första Gloria numret), men även Begravningsnumret 2010 minns jag väl.

Text: Sara Andersson

Det är okej
att se
tillbaka.
Så länge man
inte börjar
att stirra...

Herregud & Co

Vill du se mer av Herregud & Co?

Besök:

www.facebook.com/herregudco

www.instagram.com/herregudco

www.adlibris.com

Drop in- vigsel

19
MAJ

Foto: Alex & Martin/IKON

Störst av allt är kärleken. För tredje gången i Piteå församling är det dags för drop in-vigsel. Vi står för präst, musiker, lokal för vigsel och bröllopsvittnen. Vi erbjuder ett urval av psalmer och sånger. Det enda du och din partner behöver göra är att ansöka om hindersprövning via Skatteverket i god tid och ta med er det giltiga intyget samt giltiga id-handlingar till kyrkan. En av er måste vara medlem i Svenska kyrkan.

LÖRDAG 19 MAJ ÖJEBY KYRKA. MER INFO: www.svenskakyrkan.se/pitea

Foto: Maria Fäldt

Människans storhet och förbannelse

Som så många andra har jag haft anledning att fundera över vad det innebär att vara människa. Det är naturligtvis en stor fråga som inte går att reda ut på dessa korta rader. Ändå försöker jag. Och jag vill göra det eftersom jag upplevt att något av det mest naturliga i världen ibland göms undan, trycks ner eller sjukförklaras. Det kan handla om sorg, hopplöshet eller en molande känsla av meningslöshet.

Owe Wikström, författare och tidigare professor i religionspsykologi vid Uppsala universitet, har under lång tid problematiserat frågan och talar i detta sammanhang om människans storhet och förbannelse. Det som skiljer oss från andra levande varelser är att vi har en förmåga att reflektera kring oss själv, kring mening och mål. Som människor kan vi liksom ställa oss utanför oss själva och fråga oss vad som egentligen är vår uppgift, vad allt syftar till, vart vi kommer ifrån och vart vi är på väg. Kort sagt, livets mening. Att hantera dessa frågor är något djupt mänskligt, menar Owe. Det är något friskt och ett tecken på att vi är människor. Samtidigt är det också vår förbannelse. Det är nämligen inte så enkelt att finna svar på alla dessa frågor.

Ofta kommer en ”dipp” i samband med svåra händelser i livet, vid livskriser, separationer, sjukdom, eller när det vi länge längtat efter och laddat för, passerat. Kanske efter jul- och nyårshelgen? Festen är över, kvar finns bara tomma paket, släkt och vänner. Har åkt hem. Snart börjar skolan, jobbet. Ensamheten.

Kanske målar jag upp en dyster bild, men faktum är att många upplever just detta. Det jag skulle önska, trots att det kan vara svårt, är att vi i högre grad skulle ta dessa djupa existentiella frågor på allvar, att vi inte springer ifrån dem i ren förskräckelse. Kanske vill de säga något till oss? Något viktigt. Något som t.o.m. kan hjälpa oss att växa och mogna som människor.

Jesus sa till de som längtade och väntade efter den stora befrielsen, efter att Guds rike skulle slå igenom helt och fullt: *Guds rike kommer inte på ett sådant sätt att man kan se det med sina ögon. Ingen kan säga: Här är det, eller: Där är det. Nej, Guds rike är inom er* (Lukas 17:20-21). Kanske är detta gudsrike, det vi alla bär inom oss, som pockar på och vill ha uppmärksamhet, som vill växa till? Ta dig därför tid att lyssna!

”

Det jag skulle önska, trots att det kan vara svårt, är att vi i högre grad skulle ta dessa djupa existentiella frågor på allvar.

Präster och diakoner har i det själavårdande samtalet lärt sig hantera frågor om mening och mål. Dessa samtal har för många blivit en hållplats, en hjälpt att hitta en riktning i livet. Kanske en helt ny. Det betyder naturligtvis inte att präster och diakoner har alla svaren, att de på något sätt skulle vara mindre mänskliga än andra. Det betyder bara att de är beredda att lyssna, och att tillsammans med andra människor reflektera kring vad det innebära att vara just människa.

Ett nytt år ligger snart framför oss och min förhoppning är att det mänskliga, med allt vad det innebär, detta nya år skulle få ett större utrymme, både hos mig själv, i församlingen och i samhället i stort.

Mats Björk, kyrkoherde

Gott nytt år!

**Hämta
kraften
hos oss!**

Satsning på klimatsmarta lösningar

Jordens framtid är viktig. Det tycker Piteå församling som satsar på miljö och hållbarhet genom att installera två elbilsaddare. Laddarna finns utanför Margretelund i Öjebyn och utanför Kyrkcenter i stan. Laddarna är redo att inledningsvis tas i bruk för alla som kör el- och laddhybridbilar. Även en solcellsanläggning har installerats på taket till församlingsgården Margretelund.

– Vi har en lång resa att göra och vi behöver lära oss att tänka hållbart i alla verksamheter, säger Mats Björk, kyrkoherde.

Härbärget - har öppnat!

Den första december slogs äntligen portarna upp till det nya natthärbärget på Strömgården i Piteå. Natthärbärget som varit väldigt efterlängtat då vintern och kylan kommit. Det började med ett öppet hus under dagen där det bjöds på glögg och pepparkakor. Sedan öppnades härbärget för nattgästerna. Natthärbärget är öppet under perioden 1 december 2017 till 31 mars 2018. Härbärget är ett samarbete mellan kyrkorna i Piteå, PKR, och Piteå kommun. Det finns totalt 14 sängplatser, fördelade mellan kvinnor och män.

Vill du göra en insats?

- För pitebor som känner att de vill vara med och göra en insats finns möjlighet att hjälpa till som volontär på härberget under hela perioden. Kontakta Anna-Sara Brännström, se nedan.
- Vill du göra en insats genom att bidra kan du swisha valfri summa till 123 499 62 94.

Kontakt:

Anna-Sara Brännström 0911-27 41 20

Gloria frågar

Läser du Gloria?
Något nummer eller reportage
du särskilt minns?

Viveka Gustafsson och Gunhild Davidsson, Piteå.

– Ja.

– I senaste numret var det ett väldigt fint reportage om en kvinna som mist sin mamma. Sedan blir det oftast att man bläddrar igenom tidningen för att se vad som händer i kyrkan.

Wigon Markström,
Piteå.

– Ja.

– Det är ingenting speciellt som jag kommer ihåg, men jag började läsa tidningen efter att jag varit med i en sorgegrupp i Piteå församling.

Alice Stenvall,
Piteå.

– Ja.

– Jag minns speciellt ett reportage om diakon Karin Lundberg som gör ett toppenjobb! Jag tycker om att vi får möta många olika människor i olika situationer.

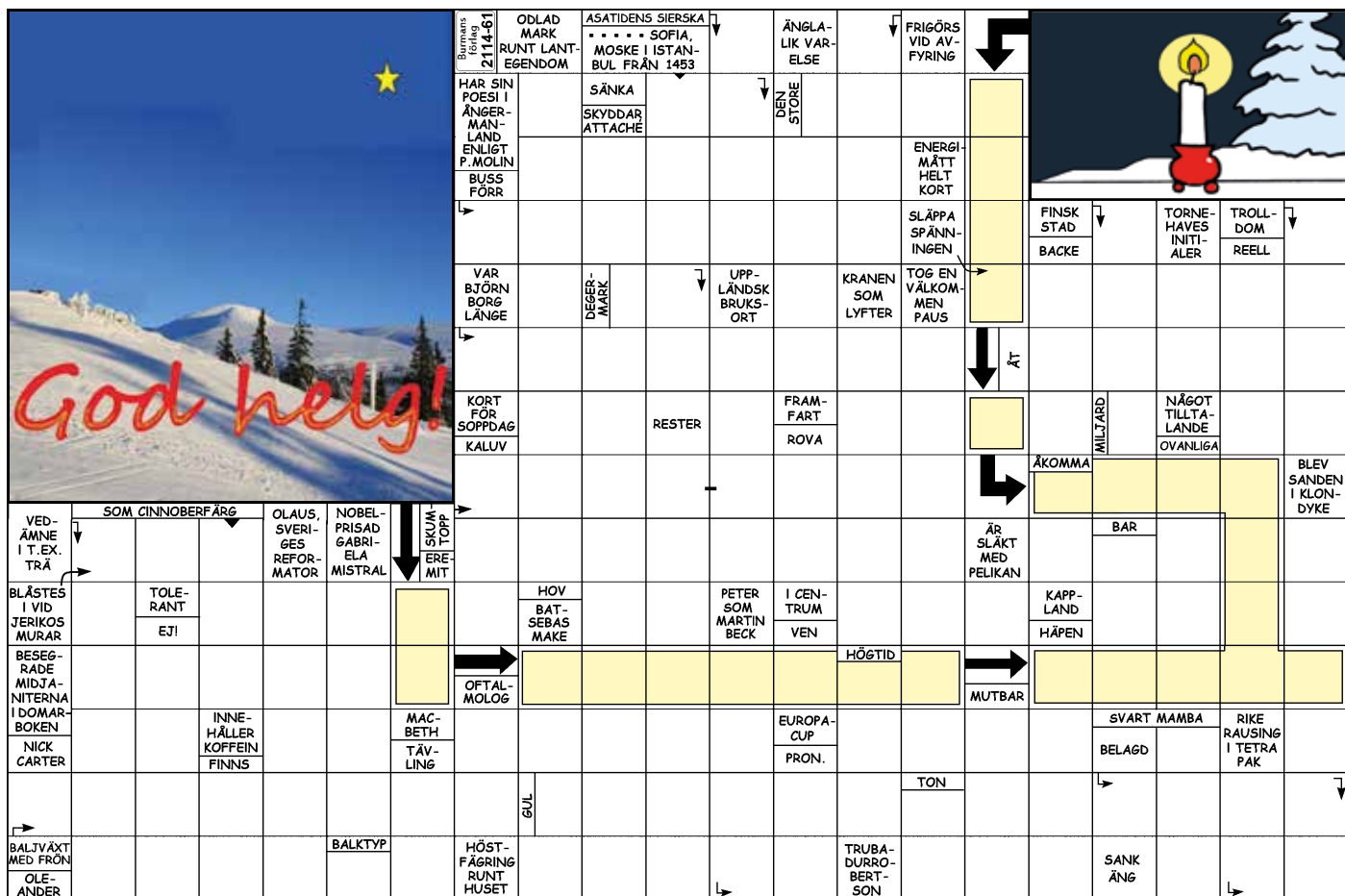
Tommy Caesar, Piteå

– Ja.

– Reportaget om sorg, att tillhöra en gemenskap och att förhålla sig till sin sorg talade till mig. Vi är väldigt ensamma i Sverige och vi glömmer ofta bort de mjuka värdena.

*personer döptes i
Piteå församling
förra året.*

Ta chansen och vinn:

1:a pris Överraskning från Rabarber
2:a och 3:e pris Fairtrade-produkter
Vinnarna presenteras i nästa nummer av Gloria samt på vår hemsida. Korsordstävlingen är till för alla förutom församlingens anställda och förtroendevalda.

Rätt svar

Skriv ner det du får fram i de färgade rutorna.
Ditt svar vill vi ha senast 28 februari 2018.

Maila: pitea.info@svenskakyrkan.se

Skicka till Piteå församling, Nygatan 23, 941 31, Piteå
Märk kuvertet med "Korsord"

Vi vann!

Vi vill härmed gratulera vinnarna i korsordstävlingen i Glorias senaste nummer:

1:a pris Vivi-Ann Grahn, Piteå
2:a pris Britt-Marie Brännvall, Norrfjärden
3:e pris Irene Öberg, Öjebyn

Facit Nr 3 2017

VÅRSTART

Håll utkik efter
vårfoldern!
Kommer i din
brevlåda 15 januari.

